

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. R. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. gegužės 18 d. Nr. 242-170
Vilnius

Lietuvos bankas gavo R. R. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB „Lietuvos draudikas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Tarp pareiškėjo ir draudiko 2015 m. sausio 24 d. – 2016 m. sausio 23 d. draudimo laikotarpiui buvo sudaryta būsto draudimo sutartis (*duomenys neskelbtini*), kuria buvo apdraustas gyvenamasis namas, esantis Griepėdžių kaime, Žeimelio seniūnijoje, Pakruojo rajone, ūkinis pastatas ir daržinė. 2015 m. kovo 13 d. draudikas gavo pranešimą apie 2015 m. kovo 13 d. apdraustame gyvenamajame name kilusį gaisrą, kurio metu buvo sugadintas pastatas ir namų turtas.

Draudikas 2015 m. kovo 13 d. įvykį pripažino draudžiamuoju, tačiau, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.993 straipsnio 6 dalies nuostatomis, pareiškėjui išmokėjo draudimo išmokos, kuri būtų mokama draudėjui suteikus draudimo rizikos įvertinimui reikšmingą informaciją, dalį, proporcingą sutartos draudimo įmokos ir draudimo įmokos, kuri būtų nustatyta draudėjui, jeigu jis būtų įvykdęs ikisutartinės informacijos, reikšmingos draudimo rizikai įvertinti, suteikimo pareigą, santykiui. Draudikas nurodė, kad draudimo išmokos sumažinimo pagrindas – informacijos apie draudimo rizikos padidėjimą draudikui nepateikimas. Draudikas pabrėžė, kad, remiantis Būsto draudimo taisyklių Nr. 067 (2013 m. sausio 3 d. redakcija, galioja nuo 2013 m. vasario 11 d.) (toliau – Taisyklės), kurių pagrindu buvo sudaryta būsto draudimo sutartis, 1.8 papunkčiu, draudimo rizikos padidėjimu laikoma, jei nuolat ilgiau nei 3 mėnesius per metus gyvenamasis būstas yra negyvenamas ir neprižiūrimas pilnamečio asmens. Draudikas taip pat nurodė, kad pareiškėjas nesilaikė Taisyklių C III dalies 2.4 papunktyje nustatytos pareigos rūpintis, kad apdrausto pastato elektros instaliacija būtų nuolat prižiūrima.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu dėl draudimo išmokos dydžio, kreipimesi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo nurodė, kad aplinkybes, jog 2015 m. kovo 13 d. įvykiui netaikytinos Taisyklių 1.8 papunkčio sąlygos, pagrindžia 2016 m. sausio 12 d. Pakruojo rajono savivaldybės Žeimelio seniūnijos parengta pažyma apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą ir 2016 m. sausio 2 d. Griepėdžių kaimo bendruomenės parengta pažyma, patvirtinanti, kad pareiškėjas nuolat gyvena apdraustame pastate. Pareiškėjo teigimu, šie dokumentai yra pripažinti oficialiais rašytiniais įrodymais ir paneigia draudiko surinktus nepatikimų (galimai piktnaudžiaujančių alkoholiu) asmenų paaiškinimus, kuriuose pateikiama netiksli informacija, kad pareiškėjas nuolat negyvena apdraustame pastate. Pareiškėjas pabrėžė, kad tai, jog jis nuolat gyvena apdraustame pastate, gali patvirtinti Griepėdžių kaimo gyventojai.

Pareiškėjas tvirtino laikęsis Taisyklių C III dalies 2.4 papunktyje nurodytų reikalavimų, ir teigė, kad nors 2016 m. sausio 25 d. Šiaulių apskrities Priešgaisrinės gelbėjimo valdybos Pakruojo priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos (toliau – Pakruojo priešgaisrinė gelbėjimo tarnyba) rašte labiausiai tikėtina 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežastimi yra nurodytas apdrausto pastato

elektros instaliacijos gedimas, tačiau elektros instaliacija apdraustame pastate buvo tvarkinga ir prižiūrima. Pareiškėjo teigimu, elektros instaliacija buvo nauja, buvo atlikti varžų matavimai, todėl gaisro priežastis negalėjo būti netvarkinga elektros instaliacija. Pareiškėjas pabrėžė, kad Pakruojo priešgaisrinė gelbėjimo tarnyba pateikė tik prielaidą dėl 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežasties, o tikroji gaisro priežastis nėra įrodyta. 2014 ir 2015 metais varžų matavimus atlikę specialistai nustatė, kad apdraustame pastate esantys elektros įrenginiai yra sumontuoti, suderinti ir išbandyti ir atitinka elektros įrenginių įrengimo taisyklėse nustatytus reikalavimus. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas teigė, kad draudiko sprendimas sumažinti draudimo išmoką yra nepagrįstas.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodė, kad administruojant 2015 m. kovo 13 d. įvykį, buvo gauta Grikpėdžių kaimo gyventojų informacija, kad pareiškėjas apdraustame name negyvena, jis gyvena Panevėžyje ir pareiškėjas Grikpėdžių kaimo gyventojų yra prašęs prižiūrėti vištas. Draudiko teigimu, aplinkybes, kad pareiškėjas nuolat negyvena apdraustame pastate, taip pat patvirtino ir kiti Grikpėdžių kaimo gyventojai.

Draudikas nurodė, kad dėl 2015 m. kovo 13 d. įvykio apskaičiavo 23 530 Eur draudimo išmoką, kurią sumažino 16 623,18 Eur, taigi sumažinta draudimo išmoka sudaro 6 906, 82 Eur. Paaiškinimuose dėl draudimo išmokos CK 6.993 straipsnio 6 dalies nuostatų pagrindu sumažinimo draudikas nurodė, kad draudimo įmokos dydis už ne nuolat gyvenamam namui suteikiamą draudimo apsaugą yra 263,31 Eur. Santykis: $77,29 \text{ Eur} / 263,31 \text{ Eur} = 0,2935$. Atsižvelgiant į šį santykį apskaičiuota draudimo išmoka sudaro 6 906, 82 Eur ($=23\ 530 \text{ Eur} \times 77,29 \text{ Eur} / 263,31 \text{ Eur}$).

Teigdamas, kad draudimo išmoka taip pat yra mažintina dėl to, kad pareiškėjas nevykdė Taisyklių C III dalies 2.4 papunktyje nustatytos pareigos rūpintis, kad apdrausto pastato elektros instaliacija būtų nuolat prižiūrima, draudikas, vadovavosi Pakruojo priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos nuomone apie labiausiai tikėtiną 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežastį. Vadovaudamasis įrodymų vertinimui taikytinu tikimybių pusiausvyros principu, draudikas nurodė, kad oficialaus rašytinio įrodymo duomenys leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad gaisras kilo dėl elektros instaliacijos gedimo.

Draudikas pabrėžė, kad vadovavosi Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalyje įtvirtintais reikalavimais ir vertino pareiškėjo kaltę dėl draudimo sutarties sąlygų pažeidimo, kuri, draudiko teigimu, pasireiškė pareiškėjo tyčiniais veiksmais, t. y. informacijos, neatitinkančios objektyvios tikrovės, pateikimu sudarant draudimo sutartį. Draudikas taip pat nurodė, kad aplinkybė, jog pareiškėjas 2015 m. kovo 13 d. įvykio metu apdraustame pastate negyveno, turėjo įtakos draudimo sutartyje nustatytų pareigų nevykdymui arba netinkamam vykdymui. Draudikas pabrėžė, kad draudimo sutartyje nustatytų pareigų netinkamas vykdymas buvo labiausiai tikėtina 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežastis, todėl draudimo sutarties sąlygų nevykdymas yra pripažintinas 2015 m. kovo 13 d. įvykio pasekme. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas teigė, kad jo sprendimas sumažinti draudimo išmoką yra pagrįstas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas dėl draudiko sprendimo sumažinti draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2015 m. kovo 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą, pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir

atsikirtimų pagrindu, pažymėtina, kad draudikas savo sprendimą sumažinti draudimo išmoką grindžia tuo, kad jam nebuvo suteikta informacija apie padidėjusią draudimo riziką, ir tuo, kad draudėjas nesilaikė draudimo sutartyje nustatytų pareigų. Pareiškėjas, siekdamas paneigti draudiko argumentus, teigia, kad draudikui ir Lietuvos bankui pateikti įrodymai pagrindžia, jog draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu draudimo rizika, įvertinta prieš sudarant draudimo sutartį, nebuvo pasikeitusi, be to, pareiškėjas tinkamai vykdė draudimo sutartyje nustatytas draudėjo pareigas.

Atsižvelgiant į Lietuvos bankui pateiktus įrodymus, galinčius pagrįsti draudiko sprendimo sumažinti draudimo išmoką pagrindą, pažymėtina, kad draudikas, mažindamas apskaičiuotą 23 530 Eur draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2015 m. kovo 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą, vadovavosi CK 6.993 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta proporcingosios draudimo išmokos taisykle. Remiantis draudiko pateiktais paaiškinimais, darytina išvada, kad, priimdamas sprendimą sumažinti draudimo išmoką, draudikas rėmėsi tuo, kad pareiškėjas neinformavo apie padidėjusią draudimo riziką, nes apdraustas pastatas nuolat ilgiau nei 3 mėnesius per metus yra negyvenamas ir neprižiūrimas pilnamečio asmens.

CK 6.1010 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad jeigu draudimo sutarties galiojimo metu iš esmės pasikeičia draudimo sutartyje numatytos aplinkybės, dėl kurių padidėja draudimo rizika, apie tai draudėjas privalo pranešti draudikui tuoj pat, kai tik apie tokius pasikeitimus sužino. Draudikas, kuriam buvo pranešta apie draudimo rizikos padidėjimą, turi teisę reikalauti pakeisti draudimo sutarties sąlygas arba padidinti draudimo įmoką. CK 6.1010 straipsnyje, įtvirtinančiame informavimo apie draudimo rizikos pasikeitimą nuostatas, neaptartos nepranešimo apie draudimo rizikos padidėjimą pasekmės draudimo išmokai. Kadangi informavimo apie draudimo rizikos pasikeitimą institutas savo esme yra artimas ikisutartinės informacijos atskleidimo institutui, kaip įstatymo analogija nepranešimo apie draudimo rizikos padidėjimą atveju taikytinos CK 6.993 straipsnio 6 dalies nuostatos.

CK 6.993 straipsnio 6 dalis nustato, kad jeigu draudėjas dėl neatsargumo nepateikė draudimo rizikai įvertinti reikšmingos informacijos, tai įvykus draudžiamajam įvykiui draudikas privalo išmokėti draudimo išmokos, kuri būtų išmokama draudėjui įvykdžius šio straipsnio 1 dalyje numatytą ikisutartinės informacijos suteikimo pareigą, dalį, proporcingą sutartos draudimo įmokos ir draudimo įmokos, kuri būtų nustatyta draudėjui, jeigu jis būtų įvykdęs šio straipsnio 1 dalyje numatytą pareigą, santykiui.

Vertinant, ar draudikas turėjo pagrindą dėl informacijos apie pasikeitusią draudimo riziką nesuteikimo sumažinti draudimo išmoką tokia santykinė dalimi, kuria draudimo įmoka būtų padidinta, jeigu draudikas žinotų dėl neatsargumo neatskleistas aplinkybes, būtina įvertinti, ar 2015 m. kovo 13 d. įvykiui taikytinos Taisyklių 1.8 papunkčio nuostatos.

Pareiškėjas, siekdamas paneigti Taisyklių 1.8 papunktyje nustatytų sąlygų, kad apdraustas pastatas nuolat ilgiau nei 3 mėnesius per metus buvo negyvenamas ir neprižiūrimas pilnamečio asmens, egzistavimą, remiasi 2016 m. sausio 12 d. Pakruojo rajono savivaldybės Žeimelio seniūnijos parengta pažyma apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą ir 2016 m. sausio 2 d. Grikpėdžių kaimo bendruomenės parengta pažyma ir argumentu, kad Grikpėdžių kaimo gyventojai gali patvirtinti, kad pareiškėjas nuolat gyvena apdraustame pastate.

Pažymėtina, kad 2016 m. sausio 12 d. Pakruojo rajono savivaldybės Žeimelio seniūnijos parengtoje pažymoje apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą nurodyta, kad pareiškėjas 2014 m. rugsėjo 12 d. deklaravo savo gyvenamąją vietą adresu: Pakruojo r. sav., Žeimelio sen., Grikpėdžių k. 2016 m. sausio 2 d. draudikui adresuotoje Grikpėdžių kaimo bendruomenės pirmininkės parašu ir Grikpėdžių kaimo bendruomenės antspaudu patvirtintoje pažymoje nurodyta, kad pareiškėjas nuo 2013 m. sausio 10 d. yra Grikpėdžių kaimo bendruomenės narys ir nuolat gyvena apdraustame pastate.

Draudikas, siekdamas paneigti pareiškėjo pateiktuose įrodymuose nurodytus duomenis, remiasi Grikpėdžių kaimo gyventojų 2015 m. balandžio 14 d. raštu, kuriame teigiama, kad pareiškėjas paprašė prižiūrėti vištas, nes apdraustame pastate nuolat negyvena ir šiame pastate lankosi tik ne darbo dienomis. Draudikas pabrėžė, kad Grikpėdžių kaimo gyventojų 2015 m.

balandžio 14 d. rašte nurodytas aplinkybes, kad pareiškėjas apdraustame pastate nuolat negyvena, patvirtino ir kiti Grikpėdžių kaimo gyventojai. Svarbu pažymėti, kad draudikas Lietuvos bankui nepateikė jokių ši savo teiginį pagrindžiančių įrodymų, nors Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 98 straipsnio 7 dalis įpareigoja draudiką įrodyti aplinkybes, suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad draudiko nurodytos aplinkybės, kad Grikpėdžių kaimo gyventojas 2015 m. balandžio 14 d. rašto duomenis patvirtino ir kiti Grikpėdžių kaimo gyventojai, laikytinos neįrodytomis.

Šiame kontekste pažymėtina, kad pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką nurodė draudiko teiginiui prieštaraujančias aplinkybes, pabrėždamas, kad Grikpėdžių kaimo gyventojai gali paneigti Grikpėdžių kaimo gyventojas teiginius ir pagrįsti 2016 m. sausio 2 d. draudikui adresuotoje Grikpėdžių kaimo bendruomenės pirmininkės parašu ir Grikpėdžių kaimo bendruomenės antspaudu patvirtintoje pažymoje nurodytas aplinkybes, kad pareiškėjas nuolat gyvena apdraustame pastate. Pažymėtina, kad Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 2 punktas draudikui nustato pareigą patikrinti visą jam prieinamą informaciją. Atsižvelgiant į tai, kad 2016 m. sausio 2 d. Grikpėdžių kaimo bendruomenės rašte nurodytos aplinkybės prieštarauja Grikpėdžių kaimo gyventojas 2015 m. balandžio 14 d. rašte nurodytiems duomenims, draudikas šiais duomenimis galėjo vadovautis tik tuo atveju, jei kitų Grikpėdžių kaimo gyventojų surinkti paaiškinimai paneigtų 2016 m. sausio 2 d. Grikpėdžių kaimo bendruomenės rašte nurodytą informaciją. Atsižvelgiant į tai, kad draudikas objektyviais įrodymais nepaneigė 2016 m. sausio 2 d. Grikpėdžių kaimo bendruomenės rašte nurodytų duomenų, taip pat įvertinus aplinkybę, kad yra pagrindo abejoti Grikpėdžių kaimo gyventojas nurodytos informacijos patikimumu, darytina išvada, kad Grikpėdžių kaimo gyventojas 2015 m. balandžio 14 d. raštas negali būti pripažįstamas kaip įrodymas, neginčijamai patvirtinantis, jog 2015 m. kovo 13 d. įvykiui yra taikytinos Taisyklių 1.8 papunkčio sąlygos.

Įvertinus pateiktų paaiškinimų ir įrodymų visumą, darytina išvada, kad draudikas priėmė sprendimą dėl Taisyklių 1.8 papunkčio sąlygų taikymo, išsamiai neištyręs pareiškėjo pateiktuose įrodymuose nurodytų aplinkybių ir nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos, galinčios patvirtinti arba paneigti 2016 m. sausio 2 d. Grikpėdžių kaimo bendruomenės rašto duomenis. Remiantis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta įrodinėjimo naštos paskirstymo taisykle, pažymėtina, kad draudiko išvada apie įrodinėjimo dalyku esančių faktinių aplinkybių dėl draudimo rizikos draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu pasikeitimo yra nepatvirtinta objektyviais įrodymais. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad draudiko sprendimas CK 6.993 straipsnio 6 dalies nuostatų pagrindu sumažinti draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2015 m. kovo 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą, yra nepagrįstas.

Atsižvelgiant į draudiko nurodytas aplinkybes, jog pareiškėjui mokėtina draudimo išmoka taip pat turi būti mažinama dėl draudėjo pareigų rūpintis apdraustame pastate įrengtos elektros instaliacijos tvarkingumu nevykdymo, pažymėtina, kad Taisyklių C. III dalies 2.4 papunktyje nustatyta, kad draudimo sutarties galiojimo metu draudėjas privalo rūpintis, kad apdrausti pastatai, vandentiekio, šildymo, vėdinimo, kondicionavimo, kanalizacijos vamzdynai ir jų sistemos, elektros instaliacija būtų nuolat prižiūrimi ir tvarkingi. Remiantis Taisyklių B. V dalies 1.3 papunkčiu, pažymėtina, kad draudimo išmoka gali būti mažinama arba nemokama, jeigu draudėjas ar su juo susijęs asmenys dėl savo kaltės neįvykdė ar netinkamai vykdė Taisyklių C. III dalies 2.4 papunktyje nustatytas pareigas ir dėl to buvo patirti arba padidėjo nuostoliai.

Draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalis nustato, kad draudikas, atsisakydamas mokėti arba sumažindamas draudimo išmoką dėl to, kad draudėjas pažeidė draudimo sutarties sąlygas, privalo atsižvelgti į draudėjo kaltę, draudimo sutarties sąlygų pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalos, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį. Atsižvelgiant į šias nuostatas, pažymėtina, kad draudikas, priimdamas sprendimą dėl Draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalyje nurodytų teisinių pasekmių draudimo išmokai taikymo, privalo nustatyti sutarties sąlygų pažeidimo reikšmingumą ir pažeidimo pobūdį įvertinti visų reikšmingų faktinių aplinkybių kontekste.

Remiantis Lietuvos bankui draudiko pateiktais paaiškinimais ir įrodymais, kuriais

draudikas grindžia Taisyklių B. V dalies 1.3 papunkčio sąlygų 2015 m. kovo 13 d. įvykiui taikymo teisingumą, pažymėtina, kad draudikas vadovaujasi 2016 m. sausio 25 d. Pakruojo priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos rašte nurodyta informacija, kad „labiausiai tikėtina gaisro priežastis – pastato elektros instaliacijos gedimas“. Pareiškėjas, siekdamas paneigti 2016 m. sausio 25 d. Pakruojo priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos rašte nurodytus duomenis ir patvirtinti, kad laikėsi Taisyklių C. III dalies 2.4 papunktyje nustatytos pareigos, kad elektros instaliacija būtų prižiūrima ir tvarkinga, remiasi 2014 m. ir 2015 m. apdrausto pastato „El. varžų matavimo protokolais ir elektros dokumentacija“, kurie, pareiškėjo teigimu, patvirtina, kad draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu buvo vykdomos 2012 m. vasario 3 d. Lietuvos Respublikos energetikos ministro įsakymu Nr. 1-22 patvirtintų Elektros įrenginių įrengimo bendrųjų taisyklių (toliau – Taisyklės) sąlygos, nustatančios elektros tinklų, visų tipų laidininkų, elektros aparatų parinkimo, elektros energijos apskaitos ir elektros dydžių matavimo, elektros įrenginių įžeminimo ir apsaugos nuo viršįtampių bei jų bandymų ir matavimų bendruosius reikalavimus (Taisyklių 1 punktas).

Svarbu pažymėti, kad Lietuvos bankui kartu su pareiškėjo pridedamais dokumentais yra pateikta 2015 m. kovo 20 d. Valstybinės energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos Energetikos įrenginių techninės būklės patikrinimo pažymos, patvirtintos Šiaulių skyriaus vyresniojo inžinieriaus inspektoriaus parašu (toliau – Energetikos įrenginių techninės būklės patikrinimo pažyma), kopija. Minėtoje pažymoje nurodyta, kad apdraustame pastate „sumontuoti, išbandyti elektros tinklai ir jų priklausiniai 0,4 kV įvadas, PS, P-12kW TS15-00423 atitinka projekto, norminių teisės aktų reikalavimus bei gali būti naudojami pagal paskirtį“.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, pažymėtina, kad draudikas nevertino pareiškėjo pateiktuose dokumentuose („El. varžų matavimo protokolai ir elektros dokumentacija“, Energetikos įrenginių techninės būklės patikrinimo pažyma) nurodytų duomenų ir, teigdamas, kad 2015 m. kovo 13 d. įvykiui taikytinos Draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalyje ir Taisyklių B. V dalies 1.3 papunktyje nurodytos teisinės pasekmės draudimo išmokai, nevertino Taisyklių C. III dalies 2.4 papunktyje įtvirtintos sąlygos pažeidimo visų reikšmingų faktinių aplinkybių kontekste.

Draudikas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi teigė, kad, priimdamas sprendimą dėl Draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalyje ir Taisyklių B. V dalies 1.3 papunktyje nustatytų sąlygų 2015 m. kovo 13 d. įvykiui taikymo, atsižvelgė į draudėjo kaltę dėl sutarties sąlygų pažeidimo ir pažeidimo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu. Lietuvos bankui ginčo šalių pateikti dokumentai ir paaiškinimai negali pagrįsti draudiko nurodytų aplinkybių, nes Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudimo išmoka buvo sumažinta pagal CK 6.993 straipsnio 6 dalies nuostatas ir draudikas Taisyklių C. III dalies 2.4 papunkčio sąlygos pažeidimą nurodė tik kaip papildomą aplinkybę, draudiko teigimu, galinčią pagrįsti sprendimą sumažinti draudimo išmoką.

2016 m. sausio 25 d. Pakruojo priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos rašte yra pateikiama tik nuomonė apie galimą 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežastį. Lietuvos bankui nebuvo nurodyta aplinkybių ir pateikta įrodymų, kad Pakruojo priešgaisrinė gelbėjimo tarnyba būtų atlikusi išsamų 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežasčių tyrimą. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad pareiškėjo pateikti įrodymai leidžia suabejoti Pakruojo priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos nurodytų duomenų teisingumu, negalima daryti vienareikšmiškos išvados, neginčijamai patvirtinančios, kad 2015 m. kovo 13 d. gaisrą lėmė netvarkinga elektros instaliacija apdraustame pastate.

Kadangi Lietuvos bankui nebuvo pateikta objektyvių įrodymų (pvz., 2015 m. kovo 13 d. gaisro priežasčių ekspertinio vertinimo), leidžiančių daryti pagrįstą išvadą, kad pareiškėjas draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu nesilaikė Taisyklių B. V dalies 1.3 papunktyje įtvirtintų reikalavimų, ir paneigiančių Energetikos įrenginių techninės būklės patikrinimo pažymoje nurodytas aplinkybes, kad apdraustame pastate sumontuoti elektros įrenginiai atitinka norminių teisės aktų reikalavimus, draudiko nurodytos aplinkybės dėl Taisyklių B. V dalies 1.3 papunkčio nuostatų 2015 m. kovo 13 d. įvykiui, nesurinkus pakankamų įrodymų ir nepatikrinus pareiškėjo

pateiktuose dokumentuose įtvirtintos informacijos teisingumo (Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 2 punktas ir Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalis), taikymo yra nepagrįstos. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad draudikas įrodymais nepatvirtino draudimo išmokos sumažinimo dėl informacijos apie pasikeitusią draudimo riziką nesuteikimo teisingumo, darytina išvada, kad draudiko sprendimas sumažinti apskaičiuotą 23 530 Eur draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2015 m. kovo 13 d. įvykio apdraustam pastatui padarytą žalą, yra nepagrįstas. Kadangi Lietuvos bankui pateikti ginčo šalių paaiškinimai ir įrodymai patvirtina, kad draudikas apskaičiuotą 23 530 Eur draudimo išmoką sumažino 16 623,18 Eur, pareiškėjui mokėtina draudimo išmoka turi būti 16 623,18 Eur.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Patenkinti R. R. reikalavimą, rekomenduojant draudikui išmokėti pareiškėjui 16 623,18 Eur sumą, kuria buvo sumažinta draudimo išmoka, atlyginanti dėl 2015 m. kovo 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą.

2. Įpareigoti AB „Lietuvos draudimas“ iki 2016 m. birželio 17 d. raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). AB „Lietuvos draudimas“ neįvykdžius minėtų rekomendacijų, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Vilius Šapoka